

Naši studenti měli nelehký úkol závěrečné práce, najít místo a definovat program a využít akademického prostoru ke svobodnému hledání. Tím se čas na samotné zpracování úkolu zkracuje o týdny hledání. Jakub se pokusil během předdiplomního semináře najít pěší okružní cestu Prahou. Zdánlivě pošetilé vymezení zadání přinášelo zajímavý střet s realitou v podobě překonání pražských údolí nebo ve využití stávajících tras. Přechod z abstraktního tématu linie do konkrétních problémů cesty pak vyústil během diplomního projektu v pojmenování zapomenutého místa. Několik bastionů v těsné blízkosti Hradčan, kde je autobazar, nepřístupné ploty a zarostlá houští má příznaky periferie. Otevření bastionů by místo zásadně proměnilo. Výběr tohoto místa považuji za jednu z kvalit této práce.

Autor pro místo dobře vybral stavební program výstavnictví i stálou expozici. Návaly turistů, kteří potřebují navštívit Hrad a mizí do dalšího evropského města se téma netýká. Naopak pro stálé obyvatele města, kteří využijí neděli k procházce přes Hrad, by se bastiony s vnitřní i vnější výstavou mohly stát novým cílem.

Jakub se rozhodl po mnoha úvahách ztvárnit tři bastiony z pěti, což je pro krajinný scénář dobré rozhodnutí. Každý z bastionu má nový život. Dva zahlobené vnější prostory, které sympaticky pojmenoval Důlek a Záliv, architektonickou řečí navazují na podstatu bastionu. Motiv práce se zemí, se zdí, s širokým rozhledem do okolí nebo uzavřením/ ukrytím návštěvníka do hloubi, přináší nové vnímání bastionu. Autor v návrhu přidanou geometrií zásahů reaguje na pětiúhelník hradeb svobodně, ale nikoli samoučelně.

Rozhodnutí umístit budovu na baštu u křižovatky ulic U Prašného mostu a Jelení je kontroverzní a jsem rád, že se o ně Jakub pokusil. Na bastionech se stavělo, domy Na baště svaté Ludmily, Tomáše a Jiřího mají jedinečnou atmosféru. Ulice U Prašného mostu propojuje Dejvice s Hradem a dnes slouží jako placené parkoviště, které končí ve vyústění tunelu z městského okruhu. Až se jednoho dne zastaví prostor mezi dejvickým nádražím a ulicí Milady Horákové, Svatovítská respektive U Prašného mostu se tak možná přiblíží městské ulici. Nový dům na baště svatého Václava by k proměně místa mohl přispět.

Jakub pracuje citově a jeho návrh má sochařskou kvalitu. Snažil se navrhnout nadčasový dům, s respektem k bastionům. Ale těsné sousedství Pražského Hradu není jednoduché. Myslím, že navržený dům je nakonec příliš veliký. Mohl být více můstek, křehčí, působit otevřeněji, což by i lépe odpovídalo cestě parkem anebo záměru umístit zde stálou expozici skupiny Šmidrů.

Provozně má dům vcelku jasnou organizaci se středovým společným prostorem a jednotlivými sály, které středový prostor obklopují a umožňují tak nezávislé výstavy. Neobsahuje garáže, které jsou poloprázdné nedaleko pod bastionem, což považuji za rozumné rozhodnutí. Sympatické je umístění restaurace na střechu. Ta může přivést rozdílnou cílovou skupinu než výstava moderního umění.

V práci by bylo vhodné doplnit zákres z ulice a doporučil bych korektury psaného textu.

Bastiony čekají na své oživení a jsem rád, že na ně autor ukázal. Jakub pracoval pilně celý semestr, a s nelehkým místem se vypořádal se ctí. Doporučuji jeho práci přijmout a hodnotím známkou B.

Štěpán Valouch, vedoucí práce